

† Lov og Evangelium

ISSN 2387-5275

NR. 8

OKTOBER 2017

53. ÅRGANG

Foto: Kristian Mehl Gangås

«Men kler Gud slik gresset på marken, (...) skal han da ikke
meget mer kle dere?» Mat 6:30

Oppbyggelig blad på evangelisk, luthersk grunn

BLADET LOV OG EVANGELIUM

utgis av Norsk Luthersk Lekmannsmisjon.
Det er gratis og kommer med 10 nummer i året.
Frivillige gaver kan sendes kasserer i NLL.

Abonnement, oppsigelse og adresseforandring:

Fredrik Heian, Elvedalsveien 175,
3158 Andebu. Tlf. 901 94 758

E-post: fredrik_heian@hotmail.com

Redaktør: Ingar Gangås, Følstadvegen 135,
7690 Mosvik. Tlf. 901 51 234

E-post: ingar.gangas@live.no

Redaksjonsråd: Per Bergene Holm,
Dag Rune Lid og Ragnar Opstad
Layout: Kristian Mehl Gangås

NORSK LUTHERSK LEKMANNSMISJON

ble grunnlagt i 1963 av venner av den luthersk-rosenianske forkynnelse, og ønsker å forkynne Guds ord i skrift og tale både i Norge og ute på misjonsmarken. NLL støtter den lutherske kirken i Moldova og luthersk litteraturarbeid i Bolivia og Peru.

Formann: Reidar Heian, Elvedalsveien 175,
3158 Andebu. Tlf. 414 95 526

E-post: reidunar_heia@hotmail.com

Sekretær: Konrad Fjell, Laskengrenda 44,
3221 Sandefjord. Tlf. 915 10 064

E-post: konrad.fjell@gmail.com

Kasserer: Reidun Asdahl, Fossnesveien 13 B,
3160 Stokke. Tlf. 33 33 89 01 / 995 87 987

E-post: fossnes.kontor@gmail.com

Bankgiro: 3000 22 26193

Dansk bankgiro: (4665) 10639360

Svensk postgiro: 178 84 80-0

BIBELSKOLEN PÅ FOSSNES

ble grunnlagt i 1992, og eies og drives av NLL.
Skolen har både halvårig og ettårig kurs.

Skolen ønsker å formidle tillit til Guds ord og spørre etter de gamle stier (Jer 6:16), samt fremme arven fra lekmannsbevegelsen og våre lutherske lærefedre.

Adr.: Fossnesveien 13 B, 3160 Stokke
Tlf. 33 33 89 00 – Fax 33 36 56 65

E-post: bibelskolen@nll.no

Bankgiro: 3000 22 26193

Rektor: Per Bergene Holm, Holmveien 20,
3282 Kvelde. Tlf. 995 09 060

E-post: pbholm@online.no

INTERNETT: www.nll.no

Rettighet hos Gud

«Men de små hundene eter jo av smulene som faller fra bordet hos deres herrer.»

Mat 15:27

Selv om hunden din kan være liten, har den rettigheter. Det er ikke sikkert at de er så mange og så store, men den har noen allikevel! Den kana'aneiske kvinne lærer oss hvor velsignet det er for en synder å se inn i hundens rettigheter overfor Gud. Når det skjer, er det forbi med den selvpophøyelse, hvor jeg mer eller mindre mener at Gud skal stå til regnskap for meg. Jeg er også klar over at jeg ikke har krav på noe som helst. Og allikevel har jeg en rett til smulene fra hans rike bord.

Jo dypere ditt hjerte får se inn i denne nåderetten, desto mer fylles du av undring. Den plass som Jesus har vunnet deg, er ikke en plass under bordet. Nei, du skal sitte til bords! Og det er ikke med hvem som helst! Tenk å få lov til å gjøre det med Abraham, Isak og Jakob!

Det er ikke tomme ord når Herren sier at hver den som ydmyker seg selv, skal opphøyes. Derfor må du og jeg få se inn i hundens rett. Hva Herren så gjør, er opp til ham. Men du trenger ikke være i tvil. Han handler så underfullt med deg at det langt overgår hva du kan fatte og forstå.

*Hans Erik Nissen
Dagen, 16. mai 2006*

Enken i Nain

Av Lars Fossdal

«Dagen etter skjedde det at han dro til en by som heter Nain. Mange av disiplene hans og mye folk gikk dit sammen med ham. Da han nærmet seg byporten, se, da ble en død båret ut. Han var sin mors eneste sønn, og hun var enke. Mye folk fra byen var med henne. Da Herren så henne, fikk han medynk med henne og sa til henne: Gråt ikke! Så gikk han borttil og rørte ved båret. De som bar den, stanset, og han sa: Unge mann, jeg sier deg: Stå opp! Da satte den døde seg opp og begynte å tale, og han ga ham til hans mor. Alle ble da grepet av frykt, og de priste Gud og sa: En stor profet er reist opp iblant oss, og Gud har gjestet sitt folk. Og dette ordet om ham kom ut i hele Judea og i hele landet der omkring.»

Luk 7:11-17

En stor Jesus

Enkelte mennesker møter større motgang i livet enn andre. Vi ser det i Bibelen også. Vi kan tenke på Job, Josef, Lasarus – han som var full av sår – og enken i Nain. Gud har forskjellige veier med oss. Han fører oss på sine veier for å ydmyke oss, og for å komme oss til hjelp i vår situasjon, og det skjer ofte gjennom vanskeligheter av forskjellig art. Da lærer vi oss selv å kjenne – så sant vi ikke gjør hjertene våre harde mot ham. Vi ser vår svakhet og vår synd. Men Gud vil vise oss så mye mer, nemlig hvor stor han er. Det gjorde han mot Job, Josef, Lasarus og enken fra Nain.

Å miste sin mann i Israel på den tiden var en katastrofe. Forsørgeren var borte. Det ble hardt arbeid, slit og fat-

Innhold, oktober 2017

Rettighet hos Gud. Av Hans Erik Nissen	side 2
Enken i Nain. Av Lars Fossdal	side 3
Referat fra Årsmøtet.	side 5
Den lutherske kirken i Moldova. Fra årsmelding	side 6
Bekymringer. Av Christian Sriver	side 7
Det femte bud. Av Martin Luther	side 8
Møtekalender.	side 11
«Hedningenes lys». Fra årsmelding for litteraturarbeidet	side 12
La livet tale! Fortelling av Mia Hallesby	side 13
Arv og testamente. Av Ragnar Opstad	side 15
Trøstens grunn. Av Ingar Gangås	side 17
Guds godhet – og strengthet. Av Fredrik Wisløff	side 19
Elevene ved Bibelskolen. Av Marie Louise Björn	side 20

tigdom for de som var igjen i familien. Ofte ble de avhengige av andres barmhjertighet. De var i stor nød, og det var en konstant ydmykelse for dem, selv om Herren i sitt Ord har gitt særskilte løfter til enker og farløse.

Nå hadde denne enken en sønn. Kanskje var han hennes eneste barn. Barna, og da spesielt sønnene, hadde forsørgeransvaret for far og mor når de ble gamle og ikke var i stand til å arbeide lenger. For denne enken var sønnen håpet for framtiden. Måtte sønnen bare leve lenge!

Men så en dag ble sønnen syk. Ellers kanskje var det en ulykke. Det var et alvorlig tilfelle, det sto om livet. Skulle nå også sønnen dø, var det ikke nok motgang at mannen var død? Hvordan skulle det da gå med henne? Vi vet ikke hva hun tenkte. Men hun var et menneske som oss, og derfor tenkte hun nok mange tanker. Hvor var Gud, hans løfter og omsorg? Var Gud imot henne?

Så skjedde det verste som kunne skje henne. Sønnen døde, og da må vi regne med at det brast for kvinnen. Vi hører ikke om at hun ba eller ropte til ham som har all makt i himmel og på jord. Likevel kunne det være et rop i hjertet, til ham som hører alle hjertesukk. Hennes menneskelige håp var lagt i grus. Kanskje hadde hun resignert. Det var ingen framtid. Hun kunne bare dø, hun også.

Ydmykelsen var total, situasjonen hennes kunne ikke blitt verre. Hva nå? Sønnen ble stelt og gjort klar for begravelsen. Han ble lagt på bære og ført

til graven. Kvinnen gråt og mange fulgte gråtende med henne mot graven. Medfølelsen var stor.

Da de var kommet utenfor byporten, møter de en mann. Da han ser den gråtende enken, ynkes han inderlig over henne. Han stanser ved båren og sier til henne: «Gråt ikke.» Kvinnen undret seg nok over hvem han var og hva han ville henne. Hun visste ikke at det var Jesus, Guds sønn.

Da sier den fremmede: «Du unge mann! Jeg sier deg: Stå opp!» Da reiste den døde seg opp og begynte å tale. «Da kom det frykt over dem alle, og de priste Gud».

Ja, slik er Jesus. Han kom til Nain til rett tid, selv om det menneskelig sett var for sent. Hvorfor kom han? Det var ei enke der i stor nød og som han ville vise hvor stor Gud er. Intet er umulig for ham, selv om alt håp er ute. Mange fikk se Guds storhet denne dagen.

Denne lille beretningen fra Israel på Jesu tid, viser oss hvordan Jesus er – også i dag. Han er jo den samme til evig tid. Du har din nød, han vet om den. Han ynkes inderlig også over deg, og i sin time kommer han til deg. Selv ikke døden kan hindre ham (Sal 68:21). Jesus gjør under selv når det er for sent.

Ser du hvor stor Jesus er? Ser du hva han kan gjøre? Tro på ham og hans løfter, selv om det ser aldri så mørkt ut. Han har deg kjær, han har omsorg for deg og han vet om deg og din situasjon. For ham er intet umulig. Den som tror, selv om alt håp er ute, skal få oppleve hans storhet og love og prise ham.

Referat fra Årsmøtet

NLLs årsmøte ble avholdt 13. juli i forbindelse med sommersamlingen på Fossnes. Møtet ble åpnet av Reidar Heian, og Rami Seppälä hadde andakt (gjengitt i L&E 7/17). Konrad Fjell ble valgt til møteleder, Paul Bergene Holm til protokollfører og Olav Fossdal referent til «Lov og Evangelium».

Utdrag fra årsmelding fra Landsstyret, Bibelskolen på Fossnes, misjonsarbeidet i Moldova og litteraturarbeidet i Sør-Amerika er gjengitt i L&E nr. 7 eller i dette bladet.

Hovedregnskapet for NLL og regnskapet for Bibelskolen på Fossnes ble lest opp av Per Bergene Holm. Regnskapet for NLL viste et overskudd på kr. 1 084 979. Det store overskuddet skyldes i første rekke salg av Furulund, en av bygningene på Fossnes. Bibelskolen på Fossnes hadde et lite overskudd på kr. 22 733.

Det siste halve året har Mary Ann Marcado vært husmor på Fossnes. Hun fortsetter i denne stillingen dersom hun får visum. Førstkommende skoleår vil Finn-Widar Knutzen være timelærer.

Loftet på Ekely har blitt pusset opp og inneholder nå to kontorer for bibelskolelærere og to større soverom. Parkeplassplassen ovenfor skolebygget er oppgradert og asfaltert.

I løpet av det siste året har det blitt laget et utkast til foreningshåndbok med bl.a. ritualer for vielse, dåp, konfirmasjon og begravelse. Komiteen har bestått av Reidar Thorbjørnsen, Kon-

rad Fjell, Per Bergene Holm og Jan Ove Heggdal. Håndboken skal være ferdig i løpet av denne høsten og vil i sin helhet bli lagt ut på NLL sine hjemmesider.

På årsmøtet i 2016 ble det vedtatt å opprette en diakonal kasse for å kunne gi økonomisk bistand i spesielle tilfeller til brødre og søstre i forsamlingen. Det opprettes en egen konto til dette formålet. Innskudd på kontoen gjøres f.eks. ved innsamling under NLLs møter eller ved direkte overføring av personlige gaver. Kontoen disponeres av tre personer fra ulike deler av landet, og det skal fremlegges regnskap for midlene.

Reidar Heian og Dag Rune Lid ble gjenvalgt til Landsstyret. Fra før sitter Jan Ove Heggdal, Magnus Samdal og Fredrik Thorbjørnsen. Atle Barkve, Bjarne Gjuvsland og Gunnar Fosslie ble valgt til henholdsvis 1., 2. og 3. varamann. Konrad Fjell er sekretær og møter fast i styret sammen med 1. varamann.

Til revisorer ble Magne Ekanger og Tollef Fjære valgt.

Ingar Gangås ble valgt inn i valgmennda, med Olav Gangås som varamann. Fra før sitter Lars Fossdal og Martin Fjære.

Under eventuelt-saker ble det stilt spørsmål om hvorfor det er så lite møteaktivitet om sommeren. Det oppfordres til å arrangere husmøter, hage- og småmøter når det ellers er lite aktivitet på bedehuset.

Olav Fossdal

Den lutherske kirken i Moldova

Utdrag fra årsmelding fra Moldova

«Jeg ber om at vår Herre Jesu Kristi Gud, herlighetens Far, må gi dere visdoms og åpenbarings Ånd til kunnskap om seg, og gi deres hjerter opplyste øyne, så dere kan forstå hvilket håp han har kalt dere til, hvor rik på herlighet hans arv er blant de hellige.»

(Ef 1:17-18)

Dette er vår bønn også for flokkene i Moldova! «Må Herrens Ånd ta deket bort, så syndere får se, at det som er ved Sønnen gjort, gjør sjelen hvit som sne!» Vi trenger Den Hellige Ånds opplysning slik at Ordet får vekke erkjennelse av synd og nød. For det er nok sant som det tyske misjonæreteparet som bor litt utenfor Kamenka sa om folket i Moldova, at den største mangelen er erkjennelsen av syndens nød. De fleste synes alt er i orden, de er døpt og konfirmert og går til gudstjeneste i den ortodokse kirken. De er gode kristne og har sin sak i orden med Gud.

Vladimir Mosers oppgaver er i første rekke å forkynne Guds ord. Fortsatt anses det ikke trygt for ham eller Natalia å reise inn i Transnistria.

I tillegg til de faste prekenopp-gavene, har han jevnlig kontakt med lederne i forsamlingene, samt konfirmasjons- og katekismeundervisning for enkeltpersoner i og utenfor forsamlingene.

Natalia Moser har ansvar for det humanitære arbeidet, som i stor utstrek-

ning finansieres av Moldovian Christian Aid (MCA). I første rekke er det tale om mat og andre husholdningsartikler, men også noe medisiner og annet, til trengende medlemmer i forsamlingene, samt til andre som henvender seg til forsamlingene for hjelp.

I Transnistria møtes forsamlingene i Kamenka og Tiraspol fortsatt trofast hver søndag i det lutherske forsamlingshuset i byen.

I Kamenka ledes gudstjenestene av diakonen Sergei, og det er en organist som spiller både til liturgien og salmesangen. Flokken som samles er trofast, men noen nye kommer til, samtidig som det også her er noen som reiser fra landet for å arbeide andre steder. Det er 15-20 personer som møter opp hver gang. I Tiraspol samles menigheten i leiligheten som i sin tid tilhørte mor til Natalia, og som Natalia nå eier. Diakonen Pavel leder gudstjenestene, og der er det også en organist som spiller. Flokken her er også trofast. Noen har vært med helt fra starten i 1992, mens de fleste har kommet til senere. Nå samles det omkring 10-15 hver søndag.

De siste gangene jeg har besøkt forsamlingene, har diakonene Sergei og Pavel lest opp min tale på russisk, da det er lettere for forsamlingen. Så samtaler jeg heller litt med forsamlingen etter talen, utdyper noe og kommer med en personlig hilsen. De gangene jeg har hatt med meg noen, har disse også gjerne

Bekymringer

Av Christian Scriver

Bekymringene tærer på legemet og svekker sjelens kraft. Bekymringene kommer igjen og igjen. De er som fluene. Tar jeg en vifte og jager dem bort, er de snart tilbake.

Det beste middel mot bekymringer har vi i Ordet, når Gud gjennom Den Hellige Ånd utøser sin kjærlighet i våre bedrøvede hjerter. Det går ofte så stille og lett for seg – som når en syk etter urolige timer ganske ubemerket faller i søvn, og det svake legeme blir styrket. Bekymringene er nettopp en slik åndelig uro i sjelen, som ikke lar meg få hvile i Gud. Men når Guds trøst og fred faller på et slikt hjerte, blir det som en himmelsk sovebalsam.

Bekymringene er unyttige og

fruktesløse. Hittil har Herren sørget for meg – selv den tid jeg ikke kjente ham. Skulle han ikke sørge for meg i dagene som kommer? Herren har ført meg underlig, men alltid nådig. Skulle jeg ikke se hvor han har hatt omsorg for meg? Hvor unyttige mine sorger har vært! Jeg bekymret meg så ofte for den sten som allerede var veltet bort. Forgjeves plaget jeg meg. Tenk tilbake! Hvor er nå den bekymring som den gang voldte meg slik uro? Hittil har Herren hjulpet. Jeg vil gjerne si med salmisten: «I din hånd overgir jeg min ånd. Du forløser meg, Herre, du trofaste Gud» (Sal 31:6).

*Utdrag fra boken «Sjeleskatt»,
Lunde forlag, 1988*

hatt en hilsen eller holdt en liten tale.

Forsamlingen i Chisinau samles fortsatt i et kulturhus i sentrum av hovedstaden og består av noen få eldre mennesker. Som regel samles bare 5-10 personer.

Det deles ut luthersk litteratur i forsamlingene, både av Luther, Rosenius og små trykksaker med betraktninger som Vladimir Moser har utarbeidet.

I løpet av siste år har Marit og jeg besøkt Moldova i oktober 2016. I mars 2017 var undertegnede og Erik Asdahl på besøk.

Det ble overført kr. 249 423 til mi-

sjonsarbeidet i Moldova i 2016. Pengene går til:

- Lønn til Vladimir og Natalia Moser (100 % og 50 %) ca. kr. 140 000
- Lønn diakoner, organister, vaktmestere, regnskapsfører ca. kr. 60 000
- Transportkostnader ca. kr. 10 000
- Huskostnader ca. kr. 20 000
- Kontor, diakoni o.a. ca. kr. 20 000

La oss fortsatt be om at Guds ord må få gripe hjertene og skape brennende kristne i forsamlingene, som kan vinne andre i sine omgivelser for Guds rike i Moldova.

Per Bergene Holm

Det femte bud

Av Martin Luther

«Du skal ikke slå i hjel!»

2Mos 20:13

Vi har nå tilstrekkelig behandlet både det åndelige og det verdslige regimenter, altså både Guds og våre foreldres herredømme over oss og vår lydighet mot dem. Nå forlater vi huset vårt og går ut mellom naboene våre, for å lære hvordan vi skal leve innbyrdes, og hvordan enhver skal forholde seg mot sin neste. Derfor omfatter dette budet ikke Gud eller øvrigheten, og budet opphever heller ikke den makten de har til å slå i hjel. Gud har nemlig overdradd sin rett til å straffe forbrytere, til øvrigheten i foreldrenes sted. I gamle dager måtte foreldrene selv være dommere over barna sine og dømme dem til døden, som vi kan lese hos Moses.

“—————
Hovedsaken ved hele dette budet er at man så tydelig som mulig forklarer for de enfoldige hva det menes med uttrykket: ikke slå i hjel. Det betyr for det første at en ikke skal tilføye en annen noe vondt, nærmest med hånden eller i gjerning...
—————”

Men det som blir forbudt i dette budet, gjelder forholdet mellom likemenn, og altså ikke øvrigheten.

Dette budet er jo ganske lett og blir ofte utlagt. Hvert år hører man det som prekentekst (Mat 5), hvor Kristus selv utlegger det. Han sammenfatter det i noen få ord og sier at man ikke skal slå i hjel, verken med hånd, hjerte, munn, tegn, miner eller hjelp og råd. Her blir det altså forbudt for enhver å bli vred, unntagen for dem som sitter i Guds sted, altså foreldre og øvrighet, som vi før har sagt. Gud og de som har et guddommelig kall, har rett til å bli vrede, til å refse og straffe, nettopp for deres skyld som overtrer dette og andre bud.

Grunnen til at Gud har funnet det nødvendig å gi dette budet, er at han vet godt hvor ond verden er, og hvor mange farer det er i dette livet. Derfor har han satt dette budet mellom gode og onde mennesker. Liksom en blir fristet på mange måter mot alle budene, således også her. Vi må jo leve blant mange mennesker som tilføyer oss vondt, og det gir oss anledning til å nære et fiendtlig sinn mot dem.

Naboen din får for eksempel se at du har bedre hus og gård, mer gods og større lykke av Gud enn han. Dette gjør at han blir ergerlig, og så begynner han å misunne deg og snakke vondt om deg.

Således kan du ved djevelens tillokkelse få mange fiender, som ikke unner deg noe godt, verken legemlig

eller åndelig. Når man nå ser disse, vil hjertet vårt på sin side rase og blø og hevne seg. Av dette oppstår gjerne bannning og slagsmål, og dette fører igjen til ulykke og mord. Men her kommer Gud oss i forkjøpet som en vennlig far. Han legger seg imellom og vil gjøre slutt på tretten, for at det ikke skal resultere i en ulykke eller at den ene ødelegger den andre. For å si det kort: Han vil befri og beskytte enhver mot en annens ugjerning og vold. Han vil altså stille dette budet omkring vår neste som en ringmur, en festning og et fristed, så han ikke skal bli tilføyd noe vondt eller noen skade på legemet.

Dette budet går altså ut på at ingen skal forgripe seg på sin neste for noe galt han måtte ha gjort, selv om nesten høylig hadde fortjent det. For der hvor det er forbud mot mord, der er det også forbud mot alle årsaker som kan føre til mord. For det er mange som ikke akkurat slår i hjel, men likevel forbanner en annen og ønsker så meget vondt over ham at han ikke ville kunne løpe langt med det hvis han skulle ha det rundt halsen. Men dette er noe som henger ved enhver etter naturen. Det er jo en alminnelig synd at den ene ikke vil tåle noe av den andre. Derfor vil Gud rykke opp selve roten eller begynnelsen til hjertets forbitrelse mot nesten. Han vil venne oss til å ha dette budet for øye og speile oss i det bestandig, så vi ser til hva Guds vilje er. Da vil vi overlate den urett som vi lider, i hans hånd, idet vi av hjertet stoler på ham og påkaller hans navn. Da kan vi også la fiendene våre rase og bli vrede og gjøre hva

“
...Videre må en ikke bruke tungen til å si eller råde til noe vondt. Heller ikke må en benytte eller tillate noe middel eller noen framgangsmåte som kan fornærme noen. Endelig må hjertet heller ikke være fiendtligsinnet eller av vrede og hat ønske vondt over noen.
”

de kan. På denne måten skal et menneske lære å stille sin vrede og bære et tålmodig og mildt hjerte, spesielt mot dem som gir ham grunn til å bli vred, altså mot fiendene sine.

Hovedsaken ved hele dette budet er at man så tydelig som mulig forklarer for de enfoldige hva det menes med uttrykket: ikke slå i hjel. Det betyr for det første at en ikke skal tilføye en annen noe vondt, nærmest med hånden eller i gjerning. Videre må en ikke bruke tungen til å si eller råde til noe vondt. Heller ikke må en benytte eller tillate noe middel eller noen framgangsmåte som kan fornærme noen. Endelig må hjertet heller ikke være fiendtligsinnet eller av vrede og hat ønske vondt over noen. Så vel legeme som sjel må altså være uten skyld mot alle, og da særlig mot dem som ønsker eller tilfører deg noe vondt. For å gjøre vondt mot den som

ønsker og beviser deg godt, det er ikke menneskelig, men djevelsk.

For det annet er det ikke bare den som gjør noe vondt mot sin neste, som overtrer dette budet. Nei, det gjelder også den som kan gjøre noe godt mot ham, som kan forebygge, avverge og hindre at han blir påført noe vondt eller noen skade på legemet, og ikke gjør det. Hvis du nå kunne gi den nakne klær, men i stedet lar ham gå, har du latt ham fryse i hjel. Hvis du ser en som sulter, uten å gi ham mat, så lar du ham dø av sult. Og hvis du ser en uskyldig som blir dømt til døden eller kommer i lignende nød, og du ikke redder ham om det står i din makt, så har du drept ham. Og det vil heller ikke hjelpe deg at du sier du ikke har hjulpet til med råd og dåd. For du har unnlatt å yte ham den hjelp som kunne reddet livet hans.

Med rette setter Gud navnet «mordere» på alle dem som ikke vil råde eller hjelpe en som er i nød og fare for legeme og liv. Over dem vil han forkynne en skrekkelig dom på den ytterste dag, som Kristus selv forutsier. Han vil da si: «Jeg var sulten, og dere gav meg ikke mat. Jeg var tørst, og dere gav meg ikke å drikke. Jeg var fremmed, og dere tok ikke imot meg. Jeg var naken, og dere kledde meg ikke. Jeg var syk og i fengsel, og dere så ikke til meg» (Mat 25:42-43). Det er: Dere ville vel ha latt meg og mine dø av sult, tørst og kulde, sønderrives av ville dyr, råtne bort i fengsel og omkomme i nød. Er dette noe annet enn å bli utskjelt for mordere og blodhundere? For selv om de ikke har begått noe

mord i gjerning, så har de dog latt ham omkomme i ulykken, uten å hjelpe det de kunne.

Det er akkurat det samme som at jeg så noen drive hjelpeløst omkring på havet eller falle i ilden, og jeg kunne rekke ham hånden og redde ham ut, men ikke gjorde det. Kunne jeg da vente annet enn at hele verden skulle betrakte meg som en morder og ugjerningsmann? Det er derfor Guds uttrykkelige mening at vi ikke skal la noe vondt komme over noe menneske, men tvert imot bevise alt godt og all kjærighet mot dem. Som sagt sikter han her egentlig til vår opptreden mot våre fiender. For det å gjøre godt mot vennene sine, det er en ubetydelig dyd, som hedningene også har, som Kristus sier (Mat 5).

Her har vi nå igjen Guds ord. Ved det vil han lokke og drive oss til å gjøre gode, høye og verdifulle gjerninger, som mildhet og tålmodighet. Han vil, kort sagt, få oss til å vise kjærighet og velgjørenhet mot våre fiender. Han vil alltid minne oss om at vi skal tenke tilbake på det første bud, at han er vår Gud, det er, at han vil hjelpe, beskytte og bevare oss. Ved det vil han dempe den lysten vi har til å hevne oss selv.

Dette skulle vi innskjerpe og innprente til stadighet, så ville vi få hendene fulle med å gjøre gode gjerninger. Men dette er nok ingen preken for munkene. Den ville gjøre for stort avbrekk i munkestanden. Den ville nok gå karteusernes hellighet for nær. Man ville vel bli beskyldt for å forby gode gjerninger og gjøre klostrene tomme. For på denne måten ville nemlig den

Møtekalender

Oktober

30/9.-1/10.	Askim <i>Rami Seppälä</i>
3/10.-8/12.	Bolivia/Peru <i>M. og I. Gangås</i>
3.-8.	Varhaug <i>Lars Fosssdal</i> <i>og Rami Seppälä</i>
5.-10.	Moldova <i>Per Bergene Holm</i>
13.-15.	Steinsdalen <i>Reidar Heian</i>
13.-15.	Snillfjord <i>Martin Fjære</i>
14.-15.	Årnes <i>Gunnar Nilsson</i>
17.-22.	Østre Kvelde <i>Gunnar Nilsson</i>
19.-22.	Ørsta <i>Lars Fosssdal</i>
20.-22.	Haugli leirsted (ungdomsleir) <i>Eivind Gjerde og</i> <i>Finn-Widar Knutzen</i>

26.-29.	Lebesby <i>Martin Fjære</i>
27.-29.	Hurdal (regi: lokalt) <i>Per Bergene Holm</i>
28.-29.	Askim <i>Curt Westman</i>
29.	Randaberg <i>Lars Fosssdal</i>
29.	Mosvik <i>Odd Eivind Høyvik</i>

November

14.-19. Bibelkurs på Fossnes

Talere
Bjarne Gjuvsland, Poul Larsen,
Gunnar Nilsson, Andreas Årikstad,
Sigbjørn Agnalt, Per Bergene Holm
og Lars Fosssdal

Påmelding

Mail: fossnes.kontor@gmail.com

Tlf: 33 33 89 01

Frist for påmelding til overnatting og måltider innen 1. november.

alminnelige kristenstand gjelde like mye, ja langt mer enn munkestanden. Enhver ville da kunne se hvordan de narrer og forfører verden med et falskt og hykkelsk skinn av hellighet, mens de slår dette og andre bud bort i vær og vind og holder dem for unødvendige, som om det ikke var befalinger, men bare råd. Samtidig har de uforskammet rost og utropt sitt hykleri og sine gjerninger for å være det mest fullkomne liv. Det har de gjort for å kunne føre et

godt og makelig liv uten kors og tålmodighet. Dette er jo også grunnen til at de har løpt i kloster, at de ikke vil tåle noe av noen eller gjøre godt mot noen. Men du skal vite at det vi nevnte ovenfor, er de rette hellige og guddommelige gjerninger, som Gud og alle englene gleder seg over. Imot disse er all menneskelig hellighet ikke annet enn stank og søle, og den fortjener heller ikke annet enn vrede og fordømmelse.

«Den store katekisme»

«Hedningenes lys»

Av Ingar Gangås

«Så sier Gud Herren, som skapte himmelen og utspente den, som brente ut jorden med det som gror på den, han som gir åndepust til folket som bor på den, og ånd til dem som ferdes på den: Jeg, Herren, har kalt deg i rettferd og tatt deg ved hånden. Jeg vil verne deg og gjøre deg til en pakt for folket, til et lys for hedningene, for at du skal åpne blinde øyne, føre de bundne ut av fangehullet og føre dem som sitter i mørke, ut av fengslet.»

Jes 42:5-7

Her får vi høre at Messias er «lyset for hedningene». Én dag skal også Israel bli grepet over at hedningene kommer til tro. Sammen skal de vandre til Guds lys, både folkeslagene og Israel, slik det beskrives i «misjonsskapitlet» hos profeten Jesaja: «Stå opp, bli lys! For ditt lys kommer, og Herrens her-

lighet går opp over deg. Se, mørke dekker jorden, og det er belgmørke over folkene. Men over deg skal Herren oppgå, og over deg skal hans herlighet åpenbare seg. Folkeslag skal vandre til ditt lys, og konger til den glans som er gått opp over deg» (Jes 60:1-3).

Mye tyder på at vi nærmer oss slutten på «hedningenes tidsalder». Tiden heretter er kort og det haster med å forkynne Ordet om Jesus slik at «hedningenes fylde» kan høstes inn (Rom 11:25). I «misjonsbefalingen» har Jesus lovt å være med «alle dager inntil verdens ende» (Mat 28:20). Oppdraget er ikke fullført før alle er nådd og «Herrens dag» er kommet.

Såmannen

Bokforlaget «Såmannen» fikk godkjenning av peruanske myndigheter i begynnelsen av 2015, etter bare to måneders behandlingstid.

Fra mars 2015 ble søknad om godkjenning for eget forlag i Bolivia forberedt. Avslag kom i januar 2017, med beskjed om at søknaden måtte omarbeides til å gjelde et «selskap» og ikke et «forlag». I følge landets lover var det ikke lenger mulig å drive et forlag uten tanke på profit, og med utenlandsk støtte. Ellers var det få kommentarer eller krav om endringer. Ny søknad måtte signeres i februar, og undertegnede tok en ekstra tur ut. Olav Gangås var med på turen.

Siste nytt

I det redigeringen av bladet er i ferd med å avsluttes, kommer den gledelige meldingen om at misjonsarbeidet gjennom «Såmannen» i Bolivia nå har fått sin offisielle godkjenning. Mer i neste nummer.

Red.

La livet tale!

Fortelling av Mia Hallesby

Mange kjenner nok den store kunstner Dorés navn. Mest berømt er han for sin praktfulle bildebibel.

Det fortelles at han en dag gikk oppe i fjellene mellom Sveits og Italia. Her ble han stanset av en oppsynsmann som krevde å se hans pass.

«Jeg har dessverre ikke passet mitt med meg», sa han, «men jeg er maleren Doré».

«Det er vel og bra», sa oppsynsmannen, «og jeg kjenner den store kunstnerens navn, men hvordan kan jeg vite at De er Doré? Kan De på en eller annen måte bevise det?»

Doré tok straks opp et stykke papir av lommen, og i et øyeblikk tegnet han en skisse av noen bønder som arbeidet i nærheten. Tegningen var så levende at mannen utbrøt: «Det er bevis nok. De må være Doré».

— — —

Om vi med vår munn sier at vi er kristne, har det lite å si overfor verden, for den krever bevis. Og det beste bevis er når våre liv vitner i tjenende kjærlighet.

*«300 fortellinger»,
Indremisjonsforlaget,
Oslo 1946*

Publikasjoner

Fram til nå er følgende blitt trykt:

- Carl Fr. Wisløff: «Martin Luthers teologi», 2 000 eks. på spansk.
- Carl Olof Rosenius: «Syndenes forlatelse», 1 000 eks. på quechua.
- Carl Fr. Wisløff: «Lov og evangelium i forkynnelsen», 1 000 eks. quechua.
- Ole Hallesby: «Om jeg bare kunne tro», 1 000 eks. på quechua.
- Josef Imberg: «Den hellige dåp», 1 000 eks. på quechua.
- Carl Olof Rosenius: «Den store husandaktsboken», 2 000 eks. på spansk.
- Martin Luther: Andaktsboken «Bibelske skatter», 2 200 eks. på spansk.
- Diverse forfattere (Bibelsk tro): «Jesus fant meg», 2 000 eks. på spansk.

Disse bøkene blir solgt rimelig eller utdelt gratis i fengsler, på sykehus, til studenter, og til medlemmer av ulike lutherske forsamlinger i Argentina, Bolivia, Ecuador og Peru.

Vi har fått en del positive tilbakemeldinger på det som er utgitt så langt, spesielt er det flere som har fremhevet Husandaktsboken. Våre medarbeidere har fanget opp kommentarer som dette: «Jeg har sett meg selv og evangeliet i et helt nytt lys» og «jeg leser den hver dag, men nå har jeg begynt å lese to andakter om dagen». Blant noen teologiske studenter var kommentaren denne: «Språket er lett å forstå, men innholdet er vanskelig». Tenk om Den Hellige Ånd fikk åpenbare Ordet for

dem, hvilke ringvirkninger det kunne få når de selv skal ut å forkynne og undervise! Andre kommentarer går ut på at «boken er ikke som andre bøker, forfatteren må ha erfart det han skriver, derfor har han et budskap til oss». Av de 2 000 eksemplarene som ble trykt, er det nå knapt 300 igjen på lager.

Kontor

I september 2015 fikk Såmannen leie et egnet kontor i Arequipa, Peru. Der har Damián Heredia og Miguel Fuentes (25 %) sin arbeidsplass. Det arbeides nå bl. a. med revisjon av en sangbok, som flere har oppmuntret oss til å trykke opp igjen.

I februar 2017 åpnet Såmannen kontor i Sucre, Bolivia. Som i Arequipa, har også dette en sentral plassering i byen, like ved universitetet. Det er en styrke for arbeidet at Gonzalo Ascarrunz nå har fått Joel Vera (50 %) som medarbeider, og at de kan stå sammen i tjenesten. Tanken er at disse kontorene ikke bare skal være nødvendig lagerplass for bøkene, men også kan fungere som et «bibliotek» og være et samlingssted for samtale og veiledning.

Bibelstudium

I Peru samles de til bibelstudium og bønn hver onsdag og lørdag. Det er medarbeiderne med familier, noen nye som aldri har hørt evangeliet og som har sett dørskiltet med åpningstid og andre som har fått litteratur og som vil lære mer. Kontoret har plass til vel 20 personer – rundt et ovalt bord.

Det er ganske likt i Bolivia. Der har

de samling hver onsdag, ikke fullt så mange ennå, hovedsakelig Gonzalo og Joel med familier, og noen medlemmer fra storfamilien ellers. Av og til har de fått med seg studiekamerater fra den tiden de selv var studenter. Også der har de plass til omlag 20 personer.

Besøk

Til nå har arbeidet i begge land vært besøkt av Marit og Ingar Gangås én gang i året, i perioden oktober til desember. Men det har også hendt at det har vært foretatt besøk tidligere på året, som i januar/februar i 2016 og i februar 2017.

I tillegg til de to nevnte byene, Arequipa i Peru og Sucre i Bolivia, besøkes også byen Cochabamba i Bolivia. Der arbeider Rafael Veizaga som ulønnet kolportør i området.

Mellom besøkene planlegges arbeidet, og drøftes manuskriptene jevnlig på Skype.

Regnskap

Endringen av kronekursen i forhold til US-dollar og styrkingen av nasjonal valuta i Peru og spesielt i Bolivia, har gjort at det er omtrent 25 % dyrere å drive misjon i Sør-Amerika nå enn det var for bare to år siden.

Regnskapet for 2016 viser at det er blitt overført kr. 160 000 til lønninger og drift i Peru, kr. 100 000 til lønninger i Bolivia, 125 000 til trykking av Husandaktsboken, og det er brukt ca. 50 000 kr. til advokatutgifter, reiser og etablering av kontor i Bolivia.

Ingar Gangås

Arv og testamente

Av Ragnar Opstad

Frelsa kan liknast med ein arv, testamentert til alle menneske. Arven må difor kunngjerast for alle, for vi er alle syndarar; slik at einkvar kan få ta han i eige.

Adam var slekta sin representant. Han vart prøvd i forhold til det å ikkje eta av frukta på eit bestemt tre. Med hjelp frå Eva, fall han – og dermed heile menneskeslekta med han. Det er ein arv som vi alle har fått gjennom natur-overføring, gjennom vår fødsel.

For ca. 2000 år sidan vart Jesus født inn i vår slekt. Han blir gjerne kalla den andre Adam. Han skulle prøvast gjennom å leva eit liv utan synd, oppfylle alle Guds bod og sigra der den første Adam fall – og såleis oppretta syndefallet. Han måtte også ta straffa og dommen over både arvesynda og kvar ein-skild sine synder. Og det lukkast! Men det kosta! «Men han vart såra for våre brot, knust for våre synder. Straffa låg på han, så vi skulle ha fred, og ved hans sår har vi fått lækjedom» (Jes 53:5).

“Frelsa kan liknast med ein arv, testamentert til alle menneske. Arven må difor kunngjerast for alle, for vi er alle syndarar; slik at einkvar kan få ta han i eige.

«Så sank du i vår jammer ned så dypt som ingen vet.»

Nå er kvart menneske stilt på ei ny prøve: Vårt forhold til Jesus Kristus og hans fullførte frelseverk; korleis vi stiller oss til han. «Alle har synda og står utan ære for Gud. Og dei vert rettferdiggjorde ufortent av hans nåde ved utløyisinga i Kristus Jesus» (Rom 3:23-24).

På kva måte får vi del i det som han har gjort? Det skjer gjennom tru, seier Guds ord. I motsetning til natur-overføring – får vi del i arven frå Kristus gjennom tru-overføring. Det er berre *ein* måte å koma til tru på. Det er gjennom Guds ord. Trua er ingen prestasjon eller noko vi skal få til. Trua kjem av høyringa. «Vend øyra hit og kom til meg! *Høyr*, så skal sjela di leva» (Jes 55:3). Her ligg ditt og mitt ansvar, og – i korleis vi *stiller* oss til det vi høyrer.

Ut frå oss sjølv er vi i akkurat same situasjon som Adam og Eva var etter syndefallet. Kva kunne vel dei gjera til si frelse? Jau, dei prøvde å dekkja over sitt fall – med fikenblad, men dei ville helst ikkje møte Gud og prøve å gøyma seg for han. Slik er vi alle av naturen. Vi vil gjerne ha eit eller anna som skal gjera oss verdige til Guds nåde, samtidig som den gamle Adam ikkje vil sleppa Gud for nær innpå seg. Vi vil gjerne behalda fikenblada på!

I denne tilstand kom altså Gud til dei. Og slik kjem han til oss, der vi er, slik vi har det. Samstundes som han

forkynte dommen over ormen, forkynte han evangeliet om ein som skulle koma i kvinna si ætt og sigra over Satan. Denne budskapen må dei ha teke imot, sidan dei vart fråtekne fikenblada og kledde i skinn frå eit dyr – som då måtte lata livet. Det var det første offeret på denne jord – som vitna om den komande Frelsaren. Ei tid seinare les vi om to andre som ofra, Kain og Abel. Kain bar fram for Herren eit offer av grøda på marka. Abel bar òg fram eit offer, som han tok av dei førstefødde lamma i flokken. Og Herren såg til Abel og offeret hans, men Kain og offeret hans ansa han ikkje. Det fortel oss at det er berre eitt offer som gjeld for Gud. Det er Lammet som vart slakta på Golgata. Det hadde blitt Abel til del.

Jesus etterlet seg eit testamente som han skreiv med sitt eige blod. «Da han skrev dette testamentet, husket han på alle Guds skyldnere, også på deg og meg, og ut fra dette dyrebare dokument lyder det nå til oss: Din synd er sonet, din gjeld er betalt – du er frelst og fri fra alle dine synder» (B. A. Lindeland). Dette gjeld for alle! «For så elska Gud *verda* at han gav Son sin, den einborne, så kvar den som trur på han, ikkje skal gå fortapt, men ha evig liv» (Joh. 3:16).

Då israelsfolket hadde synda i øydemarka, sende Herren giftige ormar inn mellom dei, og mange døydd. Ein kan seia at dei låg der hjelpelause i si synd. Kva kunne dei vel sjølv bidra med til si frelse? Ingen ting! Det kan ikkje vi heller! Har du gjort den erfaringa?

Frelsa er ferdig for ugudelege, der vi ligg, der vi er, slik vi har det. Kor

“ Jesus etterlet seg eit testamente som han skreiv med sitt eige blod. «Da han skrev dette testamentet, husket han på alle Guds skyldnere, også på deg og meg, og ut fra dette dyrebare dokument lyder det nå til oss: Din synd er sonet, din gjeld er betalt – du er frelst og fri fra alle dine synder».

”

stort dette er – og blir det for oss – når auga og hjarta blir vendt mot «koparormen» på Golgata! Det er vår *redning* som det var for dei. «*Det er liv i et blikk på det blødende Lam*», og «*på hans fullbrakte gjerning jeg trøstig hvile kan*».

Rosenius seier det slik: «Å, når en får det nye syn som Ånden gir, begynner en omsider å innse at det virkelige er *fortapte* syndere Kristus kom for å frelse. Han kom for å gjøre nettopp det *for oss* som *loven ikke kunne virke i oss*: Han har elsket Gud *for oss*, han har vært ren, hellig og rettferdig for urettferdige. *Alt er fullbrakt, alt er rede*» (frå «Husandaktsboken», 2. april).

«Etter at han hadde fullført reinsinga for syndene våre, sette han seg ved høgre handa åt Majesteten i det høge» (Heb 1:3b). Der sit han i dag som vår representant og talsmann.

Trøstens grunn

Av Ingar Gangås

«Tal vennlig til Jerusalem og rop til henne at hennes strid er endt, at hennes skyld er betalt, at hun av Herrens hånd har fått dobbelt for alle sine synder.»

Jes 40:2

Striden om Jerusalem var hard da profeten skrev dette. Assyrierne gjennomførte mange erobringstokter mot jødene på profeten Jesajas tid, og bare 20 år etter at han bar fram dette budskapet om at striden var endt, ville folket bli bortført til Assyria som fanger. Om 150 år skulle det også komme veldige angrep fra babylonerne, som kom til å ødelegge byen og føre folket i fangenskap til Babel.

At hennes strid er endt

Når vi i dag vet hvordan det kom til å gå, med kriger og uroligheter, og at byen flere ganger kom til å ligge i ruiner, er det underlig å merke seg hva Herren sier om Jerusalem: *«Rop til henne at hennes strid er endt...»*

Gud vil føre sitt folk gjennom striden. En dag må all krig ta slutt. Jerusalem skal igjen bli et fredelig sted – slik navnet «Jerusalem» betyr: «fredens by».

På samme vis skal all den strid som du opplever som kristen, fordi du hører Jesus til og kjemper for å vinne seierskransen, ta slutt. Ja, du kan allerede her og nå regne med Jesu seier. For på Golgata ble slangens hode knust. Da vant

Kristus en evig seier, og alle fanger har fått friheten tilbake.

At hennes skyld er betalt

Under de 70 årene i Babel kom de bortførte til å sørge mye over sin synd og store skyld mot Herren. De skjønte da at det var på grunn av deres frafall og avgudsdyrkelse at Herren straffet dem. De sang klagesanger og gråt sårt mens de lengtet tilbake til Sion.

Allerede før bortførelsen og fangenskapet, proklamerte Gud at skylden var betalt. Ja, 750 år før Jesus ble født, forkynnes det:

«Det folk som vandrer i mørket, skal se et stort lys. De som sitter i dødsskyggens land, over dem skal lyset stråle. Det folk som du før ikke gav stor glede, lar du bli tallrikt. De gleder seg for ditt åsyn, slik en gleder seg om høsten, slik en jubler når de deler hærfang. For åket som tynget det, og stokken på dets skulder, driverens stav, har du brutt i stykker, som på Midians dag» (Jes 9:2-4).

Det som skjedde på Midians dag var at Gideon, med sine 300 mann, seiret over midianittene og amalekittene og alle Østens barn som lå i dalen så tett som gresshopper (Dom 7:12). På samme måte varslet Guds profeter at fangenskapet i Babylon skulle ta slutt. Og enda lenger fram i tid skulle det fødes en redningsmann for Israel og «det folk som vandrer i mørk-

et». Han skulle bli verdens frelser.

Slik er Gud. Hans tanker er så mye høyere enn våre tanker, og hans planer så mye visere enn våre. Og fremfor alt: Det er *han* som er grunnlaget for utfrielsen og redningen ved sin soningsdød på Golgata. Han har selv ordnet med betalingen. Den store regningen er betalt og oppgjort. Å, for en trøst for hver tyngt syndet, som ser at gjelden er så altfor stor og som vet at han ikke har noe å betale med!

At hun har fått *dobbelt* for alle sine synder

I følge Moseloven skulle enhver ugjerning mot nesten erstattes dobbelt:

«Dersom noen på urett vis har tilrevet seg andres eiendom, enten det er en okse eller et esel eller en sau eller klær eller i det hele tatt noe som er kommet bort, og så en sier: Her er det! – da skal saken mellom de to komme fram for Gud. Den som Gud dømmer skyldig, han skal gi sin neste dobbelt igjen» (2Mos 22:9).

Her sier Herren at Jerusalem har fått *dobbelt* for alle sine synder. Det betyr at han har ordnet med fullgod godtgjørelse for alle våre synder og overtredelser.

Den fattige enken

Ludvig Hope forteller om en svært fattig enke med 10 barn som bodde i hans bygd. Hun måtte handle all mat «på krita», og alt ble skrevet ned hos handelsmannen, som var en kristen mann. Etter hvert ble gjelden så stor at hun ikke hadde mulighet for å betale det

tilbake. Situasjonen var både alvorlig og svært kritisk for denne enken, og hun kvidde seg for å oppsøke handelsmannen for å be om mer. Da forteller Hope at det kom en rik norsk-amerikaner på besøk til bygda. Han fikk høre om denne enken og gjelden hennes. Da han selv var en kristen, ville han hjelpe henne. Derfor oppsøkte han handelsmannen og spurte om det forholdt seg slik som han hadde hørt, at enken skyldte penger. Da han fikk bekreftet den store summen, sa han til handelsmannen: «Her er betaling for alt hun skylder! Sett nå en strek over alt sammen og skriv ut en kvittering på at alt er betalt!» Vi kan tenke oss at summen var på 50 000 kroner etter dagens pengeverdi. «Og her har du 50 000 kroner til!», fortsatte han. «Sett så opp et nytt skriv der det går fram at denne enken fra nå av kan komme hit og handle fritt på min regning!»

Noe senere kom enken til butikken på nytt. Forsiktig og noe skjelvende kom hun fram til kjøpmannen for å be om flere nødvendige varer. Da tar han henne med ut på bakrommet der han har kontoret sitt og forteller henne: «Fra nå kan du komme hit så ofte du vil og handle fritt alt det som du trenger. For nå har det vært en mann her som har betalt hele regningen din, og som også har lagt igjen en stor sum penger som skal dekke ditt videre behov».

Vi kan bare tenke oss hvor glad denne enken ble. Men akkurat slik er det med din og min sak i forhold til Gud. Jesus har betalt skyldbrevet.

«Han utslettet skyldbrevet mot oss, som var skrevet med bud, det som gikk

Guds godhet – og strenghet

Av Fredrik Wisløff

«Se derfor Guds godhet og strenghet!»
Rom 11:22

Guds godhet og strenghet, begge deler vil apostelen at vi skal se. Ellers forstår vi ikke Gud, og kjenner ham ikke.

Det er ellers slik at vi har lettest for å få øye på den ene side av Guds vesen.

Noen ser bare Guds strenghet. De synes Gud er så hard. Ikke forstår de den måten Gud styrer livet deres på. Livet er så fullt av gåter, hvorfor skal så mye mislykkes for meg bestandig? Hvorfor skal jeg gjennomgå all denne sykdom? Andre har det så mye lettere, hvorfor skal alt dette tunge ramme akkurat meg? Spørsmålene er mange og vanskelige.

Gud er *hellig* kjærlighet. Ingen,

absolutt ingen av oss er i en slik situasjon at han ikke trenger å bli minnet om sannheten i dette, at «Gud har øyne som ildsluer» (Åp 1:14).

Men så er det visst også mange som trenger å bli inntrengende minnet om Guds godhet. Du synes Gud er streng. Men hør da av Guds eget ord hvor god han er. (...) Vil du se hvor streng Gud virkelig er, så skal du se på Golgata. Se hva Guds Sønn måtte lide under straffen for våre synder!

Men vil du se hvor mild og kjærlig Gud er mot oss, skal du se en gang til på Golgata. Der ser vi – som Guds ord sier – at «Gud viser sin kjærlighet mot oss mens vi enda var syndere» (Rom 5:8).

*Fra boken «I Jesu navn»,
Lunde forlag, Oslo 1972*

oss imot. Det tok han bort da han naglet det til korset» (Kol 2:14).

Men ikke nok med det. Du har fått *dobbelt*. Som den lamme Mefiboset får du sitte ved kongens bord hver dag. Hver dag - ny nåde!

Kapitlet vårt (Jes 40) avslutter slik:

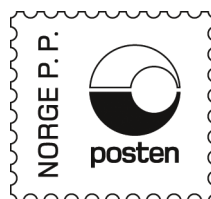
«Han gir den trette kraft, og den som ingen krefter har, gir han stor styrke. Gutter blir trette og utmattet, og unge menn snubler. Men de som venter på Herren, får ny kraft. De løfter vingene som ørner. De løper og blir ikke

utmattet, de går og blir ikke trette» (Jes 40:29-31).

Men er det ikke noe mer å si? Jo, Skriften har alltid to sider. Ordet virker enten til død eller til liv. Sverdet har to sider, det dømmer og det leger. Det knuser den ubotferdige og stolte, og trøster bare den botferdige og angrende synder. I neste artikkel vil vi si noe mer om hva som skjer når trøstebudskapet avises i vantro.

Forts. i neste nr.

L&E

Returadresse:
Lov og Evangelium
Elvedalsveien 175
3158 Andebu

Vennligst gi ekspedisjonen beskjed i god tid ved adresseforandring!

Elevene ved bibelskolen

Av Marie Louise Björn

21. august var et nytt skoleår i gang på Bibelskolen på Fossnes. I år har vi tre elever fra Norge, to fra Sverige, fire fra Filippinene og to fra Vietnam. Øverst fra venstre: Uyen Le (Vietnam), Tina Fossdal (Sira), Elias Petersson (Nybro), Sigurd Brennsæter (Hurdal), Maria Jamila Esteban (Filippinene), Linnea Söderberg (Umeå), Johanne Fjell (Bangdalen). Nederst fra venstre,

sitter Moses Abel Ong (Filippinene), Anne Margarette Bedayos (Filippinene), Thanh Nguyen (Vietnam) og Joseph Uton (Filippinene).

La oss legge bibelskoleåret i Guds hender og be om at han igjen får åpne Ordet så det kan få lyse opp hjertene. «Ta ydmykt imot Ordet som er innplantet i dere, og som er mektig til å frelse deres sjeler» (Jak 1:21).